

Δεν με εξουσιάζει κανένας. Εκεί. Στην τελεία στάση. Την ιδανική μας περίπτωση. Ας πούμε ας πούμε λέω -ότι- δεν με εξουσιάζει κανένας. Και πάλιν. Υπάρχει μια δύναμη - ακόμα κι εκεί ανώτερη και εξουσιαστική - μπροστά στην οποία η οποιαδήποτε φανταστική δημιουργία του ανθρώπου - αδυνατεί να αντιπαρατεθεί.

Ο θάνατος. Εκεί. Εκεί στην ελπίδα μας, εκεί στην λάμψη των ονείρων μας, στην τελειότερα κοινωνία μας - ακόμα κι εκεί - στέκει ο μόνος και πραγματικός εξουσιαστής και περιμένει. Χωρίς φύλο, χωρίς ήχο, χωρίς χρώμα χωρίς έκφραση χωρίς αφή - χωρίς- τίποτε. Και ίσως η μονή μας πράξη αναρχική να ειναι ενάντια σ' αυτή την απαράδεκτη έννοια που δίχως να ξέρωμε γιατί -σύν-τροφε - αυτή η δύναμη - θα μας χωρίσει για πάντα.

Και πως αντιλαμβάνομαι εγώ τούτη την μοναδική μας πράξη, στάση, αντίσταση, επίθεση και ανακωχή;

Με μιαν υπόκλιση. Μπροστά στη δύναμη - του θανάτου τη δύναμη - παραδέχομαι και σέβομαι και λειτουργώ μέσα στα επιτρεπτά περιθώρια. Μέσα σ' αυτά όμως κλοτσώ και θυμωμένος γυρεύω τρόπους εναντίον του θανάτου μου. Και τραγουδώ τα δρομολόγια - υποσχέσεις σ' αυτούς που έχουν πεθάνει - και υποσχέσεις σ αυτούς που θα γεννηθούν -υμνους και θρήνους- η και τα δυο μαζί συγχρόνως. Τραγουδώ πολεμοφόδια, χορούς ωρολογιακούς εγώ - σαν άνθρωπος που είμαι - μετρώ - απαιτώ να μετρώ - τον χρόνο.

Και κλαίω. Ελπίζοντας στην ύστατη μορφή βρεφικής συνάρτησης.

Εν τω μεταξύ - με τα χέρια μου - σύν-τροφε σε αγκαλιάζω και σε χαϊδεύω.

Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Δεκαετία 1980-1989, 1987, Τραίνο στην πόλη - Τεύχος 2+3, Λεμεσός

From:

<https://movementsarchive.org/> - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:traino:no_2_3:erotiko&rev=1598359909

Last update: **2020/08/25 12:51**